

מלכת האמבטיה לא יפוצצו את שיער. הם יבואו ליהנות מן הגופות העירומים של שחקניותיו.
מה יראו?
שיער אינו מחזמר גורמלי, בשיער אין שחקנים גורמליים. בשיער אין במאי גורמלי. לשיער אין עיבוד גורמלי. שיער אינו מספק ערב רגיל בתיאטרון. בון הלשון מזהירה התכניה את הצופים לפני שהם נכנסים לאולם.

שיער הוא ללא ספק המוצר התיאטרוני המקורי ביותר שיצא את גבולות אמריקה בשנים האחרונות, הן מבחינת המוסיקה והן מבחינת התמליל. זוהי תמצית כל המחאות הנשמעות שם עלידי הנוער — מחאות על כל מה שקשור באורח החיים האמריקאי כל זה צריך להיראות כמו הפנינג ענק של אורות, צבעים, פיומנים וקצב. הפנינג שבו פורקים כל רסן, ומי שמתחשק לה, יכול אפילו להתפרק מבגדיו, כפי שעושה חלק מן השחקנים בתום החלק הראשון.

עד כאן, הכל טוב ויפה. מה שפחות טוב הוא הביצוע הישראלי. אמנם השחקנים כאן אינם צריכים להיות שחקנים, והומרים אינם צריכים להיות זמרים, אבל זה היה מוסיף אילו היו. הבימוי אמנם מטורף כולו, הבגדי דים הולמים פסטיבל בחדסטוק, התפאורה פירחנית וטסיכולית לגמרי, עם אורות

מלך האמבטיה

הוא צעיר אמריקאי פולני, המכונה קלוד בוקובסקי (צביקה פיק) שהוא טרבו־מלחמה לפי השקפת עולמו.

אחרי ששרף את קריאת הגיוס שלו, מגוייס קלוד בוקובסקי לי צבא ארצות-הברית ונשלח למלחמה בוויאטנאם. בסצנה זו הוא נפרד מבני שבטו, אחרי שהלבישוהו במדים וגזזו את שערותיו, ובכך למעשה הכריחו אותו לנהוג בניגוד להשקפת חייו ולעקרונותיו. חבריו מביעים את זעמם בקריאות לעג.

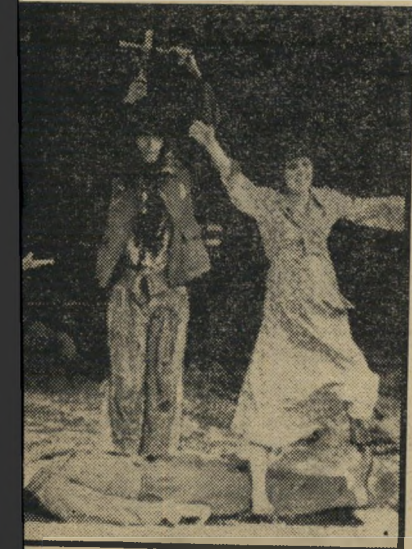
רגע האסון

מהבהבים לפי מיטב מסורת הדיסקוטקים, והצחצח מתנועע ומשתולל במרק עצום. כל זה טוב, אבל כששרים לא מבינים מילה. הקולות אינם מעוררים התפעלות גדולה מדי. הם מתאימים, אבל לא הרבה יותר מזה. מה שמפריע עוד יותר, היא מערכת ההגברה האלקטרונית באולם, שבהצגה מסוג זה היא חשובה מכל.

וכאשר המילים אינן מובנות, והקולות אינם תמיד בהירים, הופכת ההצגה בקטעים מסויימים למעייסת, ובחדאי שמחטיאה את מטרתה המחאתית. אם למרות זאת ישנם קטעים אחרים, המצליחים להקפיץ את ה"צופה ממקומו — מוכיח הדבר רק על כוחו של המחזה.

ואם כבר הוזכרה המילה מחאה, שיער נכתב באמריקה ומוחה נגד המימסד ה"אמריקאי. יש בו רק מעט מן הנוגע ישרי רות לקהל הישראלי. כדי להדהים ולזעזע ממש, צריך היה לעשות השלכה למציאות שלנו, אלא שאז, יש להניח, היתה חוזרת על עצמה פרשת מלכת האמבטיה, ואולי אף גרוע מזה.

אבל בסך הכל זה ערב שמח. שרים, צועי קים, משתוללים, ויוצאים מן ההצגה משוכי נעים שיש אמת בדברי השרים: אנחנו אסיי רי הקצב / שואגים ברוב עמל / קילו־מטרים של חוטים / ואורגומה של חסמל.

הסוף

אחרי שנהרג במלחמת ויאט" נאם, שוכב קלוד בוקובסקי ב"קבר טמלי, כשהשבט שלו מבכה את מותו תוך לעג לצלב המוחזק בידי גבי שושן.

האמבטיה ליישראלי

הסיסמה "נפ" בכמה מן החוגים בכמה מאמרים בע"כ כצעד מחוייב-המציאות אית עם ארצות-הברית. הגורם האמיתי לת... היא המתיוחות ביחסים כ... פגישה שהתקיימה לאחר... רוקו חסן השני לבין הנש